

da den anden er død, kaldes den Overlevelsesrente.

Bed opsat Udbetaling paa enkelt Liv forstaaes Forpligtelsen til Udbetaling af en bestemt Pengesum, som finder Sted til en forud fastsat Tid, forsaavidt en enkelt, bestemt Person til den Tid er ilive. Bed opsat Udbetaling paa 2 Liv forstaaes Forpligtelsen til Udbetaling af en bestemt Pengesum, som finder Sted til en forud fastsat Tid, enten forsaavidt 2 bestemte Personer til den Tid begge ere ilive, eller forsaavidt en af dem til den Tid er ilive.

Bed Livsforfikkning paa enkelt Liv forstaaes Forpligtelsen til Udbetaling af en bestemt Pengesum, som finder Sted, naar den Forfikkrede er død. Denne kan ogsaa være livsvarig (simpel), ophørende eller opsat paa bestemt Tid. En ophørende Livsforfikkning, combineret med en til Livsforfikkningens Dødsforfikkning kaldes en Livsforfikkning med Udbetaling i levende Live.

Bed Livsforfikkning paa 2 Liv forstaaes Forpligtelsen til Udbetaling af en bestemt Pengesum, naar af 2 bestemte Personer enten den første dør (Livsforfikkning paa korteste Liv), eller den sidste dør (Livsforfikkning paa længste Liv). Forfikkningen paa korteste Liv kan ogsaa erhverves under den Betingelse, at den kun bliver at udbetale, dersom den ene, særlig betegne, af de 2 Personer overlever den anden, og kaldes da Overlevelsesforfikkning.

Til § 3.

De nuværende Anstalter have ikke været bemyndigede til at tegne høiere Livsforfikkning paa et Menneffes Liv end 10,000 Rd., ei heller til at tegne Mere i Overlevelsesrenter efter den samme Person end 2,000 Rd. aarlig. Men da Anstalterne have staaet som 2 særegne Instituter, har der Intet været veien for, paa det samme Menneffes Liv at tegne 10,000 Rd. i Livsforfikkning og 2,000 Rd. aarlig i Overlevelsesrente. Efter det nu foreliggende Forslag ville begge Anstalter blive forenede til een, og Maximum af det Ansvar, der kan paadrages med Hensyn til et enkelt Menneffes Liv, bør altsaa fastsættes under

Hensyn til de forskjellige Maader, paa hvilke han kan forfikkre sig i Anstalten. Paa dette Grundlag har man foreslaet, at Maximum af Livsforfikkning for et Menneffe, som ikke har tegnet Overlevelsesrente, sættes til 30,000 Rd., og at Maximum af Overlevelsesrente for et Menneffe, som ikke har tegnet Livsforfikkning, sættes til 3,000 Rd. aarlig, og man haaber herved at imødefomme den Trang, som allerede i længere Tid har vist sig til at kunne tegne høiere Forfikkninger, uden at forøge det Ansvar, som det har været de bestaaende Anstalter tilladt at paatage sig. Af Hensyn til den større Fare for tilfældige Tab, som følger af, at enkelte Forfikkninger i høiere Grad komme til at overstige Gjennemsnitsbeløbet for samme Forfikkningsart, vil det imidlertid være rigtigt, at der for saadanne større Forfikkninger kan fordres en Forhøielse i Betalingen; herom er fornøden Bestemmelse optaget i dette Lovudkast's § 13.

Til § 4.

De nuværende Anstalter tegne ikke Livsforfikkning eller Overlevelsesrente for Nogen, som er over 70 Aars Alder, og tegne i Reglen kun Livrente for dem, som ere over 70 Aar, imod Erlæggelse af samme Indskud, som gjælder for 70 Aars Alderen. Et heller tegnes Livsforfikkning, naar den, som skal forfikkres, er under 10 Aar gammel. Disse Grændser antages at kunne udvides, idet man om Dødeligheden i de høiere Aldere nu har en saa stor, her i Landet indsamlet Erfaring, at der ikke er nogen Betænkelighed ved at lade Grændsen ved 70 Aars Alderen bortfalde, og Erfaringen om Dødeligheden mellem Børn ligeledes nu er blevet saa omfattende, at Aldersgrændsen for dem, hvis Liv kan forfikkres i Anstalten, uden Betænkelighed kan nedsættes til 5 Aar. For Forsørgede behøves ikke engang denne Grændse, der for disse heller ikke er tilstede i den nuværende Livrente- og Forsørgelsesanstalt. Spørgsmaalet om, hvorledes den Forfikkredes og Forsørgedes Alder beregnes, er i de nuværende Anstalter afgjort paa en mindre heldig Maade, idet Beregningen er forskjellig for Forsørgere og Forsørgede, og endvidere forskjellig i forskjellige Aldersclasser,